

ACOLLIDA I FAMILIARITZACIÓ

Si vos trobau en procés d'adaptació amb els vostres infants o bé sou famílies nouvingudes, vos demanam que llegiu amb atenció aquest document. Necessitam la vostra màxima col·laboració per atendre-vos tan bé com sigui possible tant a vosaltres, famílies, com (i sobretot) a les criatures.

Parlam del procés d'acollida i familiarització com l'etapa que comprèn el desenvolupament emocional tant de l'infant com de la família (o del referent adult amb què està establert el vincle), a partir del moment en què la criatura comença a assistir regularment a un nou lloc. En aquest cas ens centram a l'escola.

Familiaritzar-se consisteix en fer-se al lloc, als éssers que hi habiten, a les seves característiques, als seus canvis. Implica conèixer, experimentar, sentir i, progressivament, aprendre a conviure en una nova experiència que serà diferent i personal per a cada individu. Fins a arribar a un balanç positiu i l'acceptació gustosa del rol que l'infant adopti a l'escola, el procés vivencial (tant de l'infant com del familiar que l'acompanya) pot passar per moments i fases emocionals diferents que dependran de factors com: la disponibilitat de la persona adulta, el vincle, les necessitats individuals de cadascú, el moment en què s'incorporen, entre d'altres.

És un procés d'adaptació també per als que ja habitaven el centre anteriorment, ja que estan obrint les portes de casa seva per a l'arribada de persones (en un primer moment) desconegudes amb qui crear dinàmiques de relació i iniciar una convivència. Per això, cream un clima de seguretat on tothom es pugui mostrar com és, amb naturalitat i sense retrets. Sempre des del respecte, l'amor i el no judici. Un procés d'acollida pensat per als que arriben, però també per als que ja hi eren.

El nostre objectiu a Nexes és respectar i acollir amb cura aquest procés per tal que, tant famílies com infants, el pugueu viure des de la confiança i experimentar a l'escola la sensació de refugi i seguretat que proporciona una llar.

Aleshores, si com adult acompanyant de la criatura tens el temps necessari disponible i has decidit quedar-te a l'espai:

1. Cal contemplar que és un temps per estar **present** a la nova realitat de l'infant. És important que no utilitzis el mòbil. Si necessites saber quina hora és hi haurà rellotges penjats als espais interiors.
2. A l'espai podràs buscar un lloc per seure a l'alçada dels infants, i des d'aquest lloc **observar** les diferents experiències que la criatura va experimentant: com es relaciona amb les acompanyants, amb els altres infants, amb els materials, els animals, els espais en general... Si no vol separar-se del teu costat, sense expectatives ni intenció de forçar o accelerar-ne el procés, tenim la confiança que arribarà el moment natural en què la seva curiositat l'ajudi a allunyar-se'n. Quan això passi, és important deixar-lo anar sense seguir-lo i així podrem veure com avança el seu procés.
3. Cal recordar que, per molt que ens pugui venir de gust als adults, és important per al seu procés no intervenir en el seu joc.
4. Si una criatura plora és perquè ho necessita. Ha de treure tensions i angoixes, és important que ho faci i les acompanyants de l'aula l'acompanyin al seu plor.
5. Evita caminar pels espais d'una banda a l'altra, la presència de la persona adulta dreta i caminant distorsiona molt l'ambient i l'activitat de les criatures.
6. Si el teu fill s'allunya i et reclama perquè vagis a observar alguna cosa, et proposam que li contestis que vengui ell a ensenyar-te o explicar-te el que vulgui.
7. Quan decideixis anar-te'n, avisa l'infant una estoneta abans (verbalitzant que partiràs en 10 minuts), el mateix quan faltin 5 minuts i quan hagi passat el temps real, t'acomia desamb una frase curta i clara, per exemple: "Jo ara me'n vaig, elles cuidaran de tu, després de dinar vindré i tornarem a estar junts". És important que mai te'n vagis sense avisar-lo ni anticipar la teva partida. Per experiència, asseguram que els infants, per tristos que puguin quedar-se, gestionen millor la frustració per la vostra marxa que el neguit de perdre-vos de vista sense explicació.
8. És molt important que encara que escoltis plorar el teu fill no tornis enrere; és natural que sentis pena o angoixa separant-te d'ell amb aquesta emoció, però no l'ajuda gens anticipar-li una partida que després no es compleix. El missatge inconscient que la criatura rep amb aquesta acció

és "el meu vincle de confiança ni confia ni està segur de deixar-me aquí". Perquè entre tota la seva comunitat el poguem acompanyar amb amor i coherència, és fonamental que vagis forjant un vincle de confiança amb les acompanyants i sentis la seguretat que elles tenen cura del teu fill encara que es quedi plorant. Si l'emoció desagradable de la criatura no baixa en 15 minuts, tingueu per segur que vos avisarem. Cap infant es quedarà a l'escola estressat o desatès, si ho podem evitar.

9. L'equip d'acompanyants estam disponibles per a tu en l'horari de tutories i durant les entrades i sortides del dia a dia de manera més breu. Entenem que el procés d'acollida pot resultar difícil per a algunes famílies, especialment les que se separen de la criatura per primer cop. Compta amb el nostre acompanyament també per a tu; junts, podem dissenyar un pla d'acció que s'ajusti a les necessitats família-escola i faciliti transitar el procés.